

шле, не да го прїемнат въ града си като Самаринете, но да го испаждатъ: защото мыслели чи ако сѣди тамо, може да направи по много пагубъж, за тѣй го молили да излезне отъ тѣхните предѣлы. Гледайте глупостъ человѣческа и обычай застарѣлый. Богъ погубилъ свинет тѣ, да имъ спасе душите, а тѣ са показали неблагодарни. Тѣй сѫщо прави богъ и сега много пакти съ насъ: защото и сега дава на много человѣцы; пагубъж (зараръ), бѣды, гоненія и други злины, за да ги привлече на покаяніе по лесно: защото бѣдите и скорбите най лесно закождатъ человѣка въ царство небесное, само ако ги тѣрпи съ благодареніе, каквото думъ апостолъ Павелъ: „съ много скорби трѣбъ да влѣзвнемъ въ царство небесное. Ако ли не тѣрпимъ съ благодареніе, тога богъ остава и насъ както оставилъ Гергесенете и отиде въ своя градъ Капернаумъ: защо той са роди въ Битлеемъ, порости въ Назаретъ а въ Капернаумъ често ходѣлъ и сѣделъ тамо, за това са нарича и негоъ градъ. Понеже Гергесенете него прїаха, и той са върна въ своя градъ, и ги оставилъ въ тѣхната застарѣла темнотѣ, да ги мѫчатъ бѣсовете (дїаколите), обаче не сичките, но на колкото имъ даде богъ дозволеніе (изинъ): защото дїакола нѣма властъ надъ человѣка, но богъ като милостивъ, дозволява му да мѫчи грѣшните, за да са спасе душата имъ. А грѣшните ако тѣрпятъ съ благодареніе тѣхното мѫченіе, быва имъ за полезъ, ако ли начнатъ да въкатъ и да хлѣтъ богъ, тога и богъ ги предава на по болѣмо мѫченіе и на този скѣтъ и на онзи.

ПОѢЧЕНІЕ.

Любезни християне, понеже чухте отъ днешното евангеліе чи нашите грѣхове каратъ бога да даде властъ на дїакола да ны мѫчи безъ милостъ, за това трѣбъ да са оставимъ отъ мрсните грѣхове, и да не въявамъ бѣсни като онези гергесене. Помислете ви самы, каква по голѣма бѣснота може да бѫде отъ блудството (коркарството) защото както бѣсенъ са саблича голъ и ходи като безъменъ, тѣй и блудника (корварина) быва голъ отъ божиите дарованія, които е прїалъ отъ бога въ свояго крашеніе, и ходи като пѣланъ и замаланъ безъчинно въ гибсната блудный пакъ. Но таквици человѣцы, ако не са оставатъ отъ този злый обычай, ако не са обрнатъ на истинно покаяніе, и ако не измынатъ сва мрснъ грѣхъ съ непрестанни слезы, тога и богъ ги остава, да паднатъ въ своята пагубна длагочинъ, и да са мѫчатъ сѣкога: защото блудника не са бѣ съ каманы като бѣсните, но него-вата грѣшна совѣсть, коато го грызе като червей, та го бѣ по много отъ каманието. И пакъ блудника не живѣе въ гробищата като бѣс-